

Levenskunstenaar

door Ank Aerts

(foto: Sofie Knijff)

Theatergezelschap De Warme Winkel komt op 11 maart naar Maastricht met de productie *Poëten En Bandieten*. De voorstelling is gebaseerd op het werk van een Russische levenskunstenaar uit de Staalschrootwijk van Jekaterinaburg: Boris Ryzhy. Dichter, bokskampioen, tevens trotse vader van een zoon. In 2001 pleegde hij, 26 jaar oud, zelfmoord.

Er zijn woorden die een gevoel van onbehagen oproepen, zonder dat je precies weet waarom. Het woord zelf heeft je niets gedaan en toch is het er. Sommige mensen hebben het bij 'gemeentepolitiek.' Ik heb het bij 'levenskunstenaar.' Het onbehagen zit niet zodanig in de weg dat er niet mee te leven valt, maar toch. Als een verdwaalde schelp in je broekzak reist het ongemerkt met je mee.

Levenskunstenaar. Benaming voor iemand die niet aan de geldende mores voldoet. Meestal niet het type dat graag van negen tot vijf op een warm kantoor zit. Meestal wel het type dat een heel eigen, creatieve draai geeft aan zijn onalledaagse leven. Een leven, dat uiteindelijk toch vol blijkt te zitten met alledaagse zaken zoals eten, drinken, koken en iets met je haar doen.

Citaat uit de voorstelling: "Een kunstwerk moet worden afgemaakt en een echte levenskunstenaar maakt er dan ook zelf een einde aan." Het klinkt bijna als een uitnodiging aan de perfectionist die het leven, inclusief het einde daarvan, totaal naar zijn hand wil zetten. Provoceert De Warme Winkel? Ze stelt vragen die ik mezelf nog niet had durven stellen. Wat is er mis met 'levenskunstenaar'? Vanwaar dat onbehagen? En: hoe waar is mijn opvatting, dat het woord meestal een eufemisme is voor 'ik kan niet leven?'

Poëten En Bandieten door theatergroep *De Warme Winkel*
(11 maart 2014, Theater Aan 't Vrijthof, Maastricht)